

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

Dato: 30. maj 2008

DHO/ J.nr. 2008-3210

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 14. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 368 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 368:

"Vil ministeren tage skridt til endeligt at sikre børn, unge og familiers retssikkerhed, så der i lovgivningen bliver sikkerhed mod vilkårlige afbrydelser af anbringelse, som når en kommune af økonomiske hensyn ønsker at hjemtage et barn eller en unge?"

Svar:

Efter servicelovens § 52 skal kommunen iværksætte foranstaltninger, når det må anses for at være af væsentligt betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Såfremt det er påkrævet, kan kommunen træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet på et opholdssted, en døgninstitution eller i en plejefamilie. Afgørelsen om anbringelsen uden for hjemmet kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, såfremt der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Hvis kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse af anbragte børn og unge, skal det ske ud fra en individuel socialfaglig vurdering. Det er således ikke lovligt at hjemtage et barn eller en ung alene ud fra økonomiske hensyn.

Sagt på en anden måde, så må kommunens økonomiske prioriteringer *ikke* medføre, at børn og unge med behov for særlig støtte afskæres fra at få den nødvendige hjælp. Lovens krav om individuelle konkrete vurderinger af det enkelte barns behov kan således *ikke* tilsidesættes med økonomi som begrundelse, og kommunalbestyrelsen må *ikke* tage økonomiske hensyn, som betyder, at der vælges en løsning, der ikke tilgodeser barnets eller den unges behov.

Det er det kommunale tilsyn (statsforvaltningerne), der har til opgave at påse, at kommunerne forvalter deres opgaver indenfor lovgivningens rammer. I tilfælde, hvor der er en begrundet formodning om, at en kommune har en ulovlig praksis, har det kommunale tilsyn mulighed for at gå ind i sagen. Tilsynet med kommunerne varetages af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende. Statsforvaltningens tilsyn er et retligt tilsyn. Det indebærer, at statsforvaltningen kan tage stilling til, om kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

Desuden er der mulighed for at påklage kommunens afgørelser i enkeltsager til de sociale nævn og Ankestyrelsen. Disse instanser har også mulighed for at gå ind i sager af egen drift. Det betyder, at hvis fx plejefamilier, naboer, fagfolk eller andre er bekymrede for et barn, som kommunen har besluttet at hjemgive, vil de kunne rette henvendelse til Ankestyrelsen eller det sociale nævn, som vil kunne træffe afgørelse om, at barnet fortsat skal være anbragt.

Jeg tror, at vi alle kan være enige om, at anbringelsesreformen var et skridt i den rigtige retning. Men vi skal fortsat alle være opmærksomme på, om formålet med lovgivningen følges, således at udsatte børn og unge får den hjælp, som det fra lovgivers side er tiltænkt. Derfor vil jeg også snarest tage initiativ til politiske drøftelser med henblik på at styrke indsatsen for udsatte børn og unge.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen